

Estadístiques metropolitanes sobre condicions de vida, 2020-2021

Resultats sintètics Àrea metropolitana de Barcelona

- L'any 2020-2021, la **renda anual neta mitjana** de les llars metropolitanes de Barcelona és de **34.891 €**. Es registra un **descens** respecte el context pre-covid de l'**1% al conjunt de la metròpoli** i del **4% a la primera corona metropolitana** (32.824 €).
- En el context de pandèmia **augmenta la desigualtat d'ingressos** entre la població metropolitana.
- L'any 2020-2021, el **22,3%** de la població metropolitana es troba **en situació de risc de pobresa** (740 milers de persones, aproximadament).
- **Una de cada deu persones** de l'àrea metropolitana de Barcelona pateix **carència material i social severa**. El **17% dels infants** viu en un **context** marcat per la **privació material**.
- Pràcticament **tres de cada deu** residents a la metròpoli es troben **en risc de pobresa o exclusió social** (28,9%).
- L'any 2020-2021, el **16,6%** de la població metropolitana destina **més del 40% dels seus ingressos a costos associats amb l'habitatge**. En el cas de la població que viu en **habitatges de lloguer** el percentatge és del **45,6%**.

Nota informativa

- La informació relativa als ingressos de les llars que recull l'EMCV fa referència a l'any anterior de l'operació. Per tant, les dades d'ingressos de l'EMCV 2020-2021 copen per primera vegada els efectes de la pandèmia (ingressos 2020). En canvi, la informació relativa a la privació material sí que fa referència a l'any corrent d'aquesta operació estadística i, per tant, reflecteix ja la situació durant l'any 2021 (principalment). És necessari tenir això en compte a l'hora d'interpretar els resultats.

- La sèrie de dades de les EMCV 2016-2017 — 2020-2021 ha estat revisada d'acord a nous criteris metodològics introduïts en el calibratge.

Ingressos mitjans

L'any 2020-2021 la renda anual neta mitjana de les llars metropolitanes de Barcelona se xifra en 34.891 €, pràcticament un 1% menys respecte l'any anterior. Es trenca així la tendència ascendent dels darrers anys. Territorialment, la mitjana d'ingressos anual de les llars continua sent superior al municipi de Barcelona (36.742 €) que a la resta de l'àrea metropolitana (32.824 €). Aquest diferencial històric dels nivells de renda mitjana entre ambdós territoris ha augmentat degut a l'impacte desigual de la crisi pandèmica, més intens a la primera corona metropolitana que a la ciutat central.

Taula 1. Renda anual neta mitjana per llar, persona i unitat de consum (euros). Àrea metropolitana de Barcelona, 2016-2017 — 2020-2021

		2016-2017	2017-2018	2018-2019	2019-2020	2020-2021
Barcelona	Renda anual neta mitjana per llar	34.681	35.332	34.940	36.094	36.742
	Renda anual neta mitjana per persona	15.253	15.407	15.761	16.011	16.111
	Renda anual neta mitjana per unitat de consum	21.942	22.168	22.420	22.931	23.115
Resta àrea metropolitana de Barcelona	Renda anual neta mitjana per llar	30.876	32.122	32.801	34.184	32.824
	Renda anual neta mitjana per persona	11.967	12.637	12.559	13.123	12.749
	Renda anual neta mitjana per unitat de consum	18.041	18.910	18.898	19.626	18.925
Àrea metropolitana de Barcelona	Renda anual neta mitjana per llar	32.894	33.805	33.954	35.204	34.891
	Renda anual neta mitjana per persona	13.606	14.018	14.153	14.561	14.421
	Renda anual neta mitjana per unitat de consum	19.987	20.534	20.651	21.272	21.008

Font: IERMB i Idescat, Estadístiques metropolitanes sobre condicions de vida, 2016-2017 — 2020-2021.

Desigualtat social

L'any 2020-2021 la desigualtat d'ingressos entre la població metropolitana, mesurada mitjançant el *coeficient de Gini*¹, se situa en el 0,332. S'incrementa, per tant, un 3,5% respecte l'any anterior (0,321). Internament a la metròpoli, el municipi de Barcelona (0,334) continua sent més desigual en termes de distribució de rendes que la primera corona metropolitana (0,321).

¹ El *coeficient de Gini* és un indicador que mesura el grau de desigualtat de la distribució de renda. La seva puntuació se situa entre 0 (màxima igualtat) i 1 (màxima desigualtat).

Taula 2. Coeficient de Gini. Àrea metropolitana de Barcelona, 2016-2017 — 2020-2021

	2016-2017	2017-2018	2018-2019	2019-2020	2020-2021
Barcelona	0,332	0,335	0,335	0,321	0,334
Resta àrea metropolitana de Barcelona	0,318	0,321	0,308	0,315	0,321
Àrea metropolitana de Barcelona	0,331	0,331	0,325	0,321	0,332

Font: IERMB i Idescat, Estadístiques metropolitanes sobre condicions de vida, 2016-2017 — 2020-2021.

Llindar de risc de pobresa

D'acord al criteri harmonitzat d'Eurostat, el llindar de risc de pobresa es fixa en el 60% de la mediana dels ingressos equivalents² de la població. Per tant, aquest llindar varia en funció de com ho faci també la mediana dels ingressos de la població cada any. Per tal d'obtenir una idea del nivell d'ingressos familiars que situaria (o no) a la població en risc de pobresa en funció de la composició de la seva llar, és possible calcular valors il·lustratius del llindar de risc de pobresa per als diferents tipus de llar.

L'any 2020-2021 a l'àrea metropolitana de Barcelona, el llindar de risc de pobresa se situa per les llars unipersonals en 10.942 €/anuals i per les llars composades per dos adults i dos infants en 22.979 €/anuals. Respecte l'any 2019-2020, el llindar de risc de pobresa s'ha reduït una mica més de tres-cents euros, trencant-se la tendència ascendent del període observat.

Taula 3. Llindar de risc de pobresa (60% de la mediana d'ingressos) segons tipus de llars (euros, valors il·lustratius). Àrea metropolitana de Barcelona, 2016-2017 — 2020-2021

	Llindar de risc de pobresa				
	2016-2017	2017-2018	2018-2019	2019-2020	2020-2021
Unipersonals	10.335	10.758	10.905	11.250	10.942
Llars de dos adults i dos infants	21.704	22.592	22.900	23.626	22.979
Llars de dos adults sense infants	15.503	16.137	16.357	16.876	16.413
Llar d'un adult amb dos infants	16.537	17.213	17.447	18.001	17.508

Font: IERMB i Idescat, Estadístiques metropolitanes sobre condicions de vida, 2016-2017 — 2020-2021.

² Els ingressos equivalents són els ingressos per unitat de consum, estimats a partir de l'escala de l'OCDE modificada. Segons aquesta escala, el primer adult de cada llar tindria un valor d'1 com a unitat de consum, la resta d'adults de 0,5 i els menors de 14 anys de 0,3.

Risc de pobresa

La *taxa de risc de pobresa* mesura la pobresa en termes relatius. És a dir, indica la proporció de persones que, es considera, tenen ingressos baixos en relació al conjunt de població que forma part de la seva comunitat (en aquest cas, l'àrea metropolitana de Barcelona). En concret, és la població que disposa d'uns ingressos equivalents inferiors al llindar de risc de pobresa.

L'any 2020-2021 el 22,3% de la població metropolitana viu en risc de pobresa (740 milers de persones, aproximadament). L'increment respecte l'any anterior ha estat de gairebé dos punts, la qual cosa significa que, com a conseqüència de la pandèmia, el nombre de persones en risc de pobresa es va incrementar a l'àrea metropolitana de Barcelona en prop de 64 mil individus. És el valor més alt de tota la sèrie històrica. A la primera corona metropolitana la taxa de risc de pobresa continua sent superior a la que es registra a la ciutat central (25,0% i 19,5% respectivament).

Taula 4. Taxa de risc de pobresa* (% total població). Àrea metropolitana de Barcelona, 2016-2017 — 2020-2021

	2016-2017	2017-2018	2018-2019	2019-2020	2020-2021
Barcelona	19,0	19,3	18,2	17,2	19,5
Rest a àrea metropolitana de Barcelona	23,2	24,5	23,6	23,6	25,0
Àrea metropolitana de Barcelona	21,1	21,9	20,9	20,4	22,3

*La taxa de risc de pobresa ha estat calculada en base al llindar de risc de pobresa de l'àrea metropolitana de Barcelona.
Font: IERMB i Idescat, Estadístiques metropolitanes sobre condicions de vida, 2016-2017 — 2020-2021.

El risc de pobresa a l'àrea metropolitana de Barcelona, però, varia en funció de les característiques sociodemogràfiques de la població.

Un terç dels infants de la conurbació es troben en risc de pobresa l'any 2020-2021 (160 mil infants, aproximadament). Aquesta proporció es redueix a mesura que augmenta l'edat, constituint la població de 65 anys i més la menys afectada per la insuficiència d'ingressos (16,6%). Aquest patró de pobresa es reproduïx tant a la ciutat central com a la primera corona metropolitana.

Per lloc de naixement, la població nascuda fora d'Espanya continua sent la que presenta un risc de pobresa més elevat. L'any 2020-2021 s'eleva fins el 46,3% a l'àrea metropolitana de Barcelona, un percentatge pràcticament quatre vegades superior al

que registra la població nascuda a Espanya (11,7%). A més, s'observen diferències significatives en el risc de pobresa de la població d'origen migrant segons el seu lloc de residència. A la primera corona metropolitana el percentatge de població nascuda fora d'Espanya que es troba en risc de pobresa és superior al del municipi de Barcelona (55,2% i 39,4%, respectivament).

**Figura 5. Taxa de risc de pobresa* segons característiques socials (% total població).
Àrea metropolitana de Barcelona, 2020-2021**

	Barcelona	Resta àrea metropolitana de Barcelona	Àrea metropolitana de Barcelona
Total	19,5	25,0	22,3
Sexe			
Homes	19,5	22,8	21,2
Dones	19,4	27,2	23,3
Grups d'edat			
Menors de 16 anys	27,8	37,7	33,4
De 16 a 34 anys	21,2	28,5	24,8
De 35 a 64 anys	18,5	20,4	19,5
De 65 anys i més	14,1	19,4	16,6
Lloc de naixement			
Espanya	10,2	13,1	11,7
Resta del món	39,4	55,2	46,3
Nivell d'estudis			
Estudis obligatoris o inferiors	26,0	28,7	27,7
Estudis secundaris post obligatoris	24,0	23,3	23,7
Estudis superiors	10,1	11,7	10,8
Tipus de llar			
Unipersonal	22,5	27,1	24,3
Llars sense infants dependents	13,7	14,0	13,9
Llars amb infants dependents	24,3	31,9	28,5
Relació amb l'activitat			
Ocupats	13,3	16,5	14,9
Aturats	48,6	42,2	45,2
Jubilats	10,7	15,0	12,6
Altres situació d'inactivitat	24,7	31,5	28,2

*La taxa de risc de pobresa ha estat calculada en base al llindar de risc de pobresa de l'àrea metropolitana de Barcelona.
Font: IERMB i Idescat, Estadístiques metropolitanas sobre condicions de vida, 2020-2021.

El nivell educatiu esdevé un factor protector vers el risc de patir una situació de pobresa. No obstant, l'any 2020-2021 el risc de pobresa entre la població amb estudis secundaris postobligatoris ha augmentat significativament respecte l'any 2019-2020 (del 19,3% al 23,7%), reduint-se les diferències respecte la població amb menys nivell educatiu (27,7%). Disposar d'estudis superiors, en canvi, minimitza la insuficiència d'ingressos (10,8%).

En relació amb la composició de les llars, les diferències també són rellevants. L'any 2020-2021, la població metropolitana que viu a llars amb infants dependents i la que viu sola és la més vulnerable econòmicament. El 28,5% de la població que viu en llars amb infants dependents es troba en situació de risc de pobresa, així com el 24,3% de les persones que viuen soles.

Per últim, la relació amb l'activitat és un altre factor molt lligat amb el risc de patir pobresa. L'atur (45,2%) i algunes situacions d'inactivitat al marge de la jubilació (28,2%) representen els principals riscos socioeconòmics a la metròpoli de Barcelona. A l'inrevés, l'ocupació i la jubilació, esdevenen elements protectors. Amb tot, el 14,9% de la població ocupada i el 12,6% de la població jubilada de l'àrea metropolitana de Barcelona es troba en risc de pobresa.

Transferències socials

Els resultats de la taxa de risc de pobresa abans i després de transferències socials informen de l'eficàcia del sistema de protecció social respecte la garantia d'ingressos de la població. L'any 2020-2021, després de rebre el conjunt de transferències socials, la població metropolitana en risc de pobresa va passar del 46,2% al 22,3%. En aquest sentit, les prestacions socials van reduir a la població en risc de pobresa pràcticament a la meitat.

Tot i que, en termes percentuals, la capacitat de l'Estat del Benestar per reduir el risc de pobresa de la població metropolitana en 2020-2021 és molt similar a la registrada a l'any anterior, sí que s'identifica alguna diferència associada a l'impacte socioeconòmic de la pandèmia i a les mesures extraordinàries adoptades per les diferents Administracions Públiques en aquest context. D'una banda, s'evidencia que la taxa de risc de pobresa abans de les transferències socials és més elevada que l'any anterior (46,7% l'any 2020-2021 i 42,3% l'any 2019-2020). Per altra banda, també s'observa que la reducció del risc de pobresa que s'assoleix gràcies al conjunt de transferències socials exclouent les pensions de jubilació s'incrementa en 6 punts percentuals (del -20,6% l'any 2019-2020 al -26,4% l'any 2020-2021), la qual cosa mostra la major capacitat de protecció social que han generat les prestacions socials activades en el marc de l'*Escut Social*.

Taula 6. Taxes de risc a la pobresa* abans i després de transferències socials segons grups d'edat (% total població). Àrea metropolitana de Barcelona, 2020-2021

	2019-2020	2020-2021
Abans de transferències socials	42,3	46,2
Després de pensions però abans d'altres transferències socials	25,7	30,3
Després de totes les transferències socials	20,4	22,3
Reducció del risc de pobresa amb les pensions	-39,2	-34,4
Reducció del risc de pobresa amb la resta de transferències socials	-20,6	-26,4
Reducció del risc de pobresa amb el total de transferències socials	-51,8	-51,7

* La taxa de risc de pobresa ha estat calculada en base al llindar de risc de pobresa de l'àrea metropolitana de Barcelona.
Font: IERMB i Idescat, Estadístiques metropolitanas sobre condicions de vida, 2019-2020 — 2020-2021.

Privació material i estrès econòmic

La privació material es defineix com la manca forçada de capacitat per consumir una sèrie de béns considerats com a bàsics per assolir quotes de benestar estàndards. En el marc de la Estratègia Europea 2030, s'han introduït algunes modificacions en l'indicador estàndard europeu emprat per mesurar aquest fenomen. Així, l'antiga taxa de privació material severa s'ha substituït per la taxa de privació material i social severa. Aquest nou indicador es construeix a partir de 13 components (7 d'ells es defineixen a nivell de llar i 6 a nivell personal)³.

L'any 2020-2021 la proporció de població metropolitana en situació de carència material i social severa (privació en almenys 7 dels 13 components) és del 10,1%. Territorialment no s'observen diferències significatives entre el municipi de Barcelona i la resta de l'àrea metropolitana.

Taula 7. Taxa de privació material i social severa (% total població). Àrea metropolitana de Barcelona, 2020-2021

	Barcelona	Resta àrea metropolitana de Barcelona	Àrea metropolitana de Barcelona
Taxa de privació material i social severa	9,6	10,8	10,1

Font: IERMB i Idescat, Estadístiques metropolitanas sobre condicions de vida, 2020-2021.

³ Es considera que una persona està en situació de carència material i social severa si declara patir privació en 7 dels 13 ítems següents: (1) no poder fer front a despeses imprevistes; (2) no poder permetre's anar de vacances almenys una setmana l'any; (3) haver tingut endarreriments en el pagament de rebuts de l'habitatge o de compres ajornades; (4) no poder permetre's ingerir un àpat de carn, pollastre o peix almenys cada dos dies; (5) no poder permetre's mantenir l'habitatge a una temperatura adient; (6) no poder permetre's tenir automòbil; (7) no poder substituir mobles vells o fets malbé; (8) no poder substituir la roba feta malbé; (9) no poder disposar de dos parells de sabates o d'un parell adequat per a l'època de l'any; (10) no poder-se reunir amb amics/familiars per dinar o prendre alguna cosa almenys un cop al mes; (11) no poder participar regularment en activitats d'oci; (12) no poder gastar una petita quantitat de diners en si mateix; (13) no poder disposar de connexió a Internet.

Tot i que es tracta d'un indicador que no aborda les privacions materials específiques dels infants⁴, sí que permet copsar que aquest segment de població és el que més acusa aquest fenomen. L'any 2020-2021, el 16,8% de la població menor de 16 anys viu en llars amb carència material i social. En canvi, la població de 65 anys i més constitueix el grup poblacional que registra una menor taxa de privació material i social al conjunt de la metròpoli (5,8%).

Taula 8. Taxa de privació material i social severa* segons grups d'edat (% total població). Àrea metropolitana de Barcelona, 2020-2021

	Barcelona	Resta àrea metropolitana de Barcelona	Àrea metropolitana de Barcelona
Menors de 16 anys*	16,9	16,7	16,8
De 16 a 34 anys	10,0	10,9	10,4
De 35 a 64 anys	9,5	9,6	9,6
De 65 anys i més anys	4,4	7,5	5,8
Total	9,6	10,8	10,1

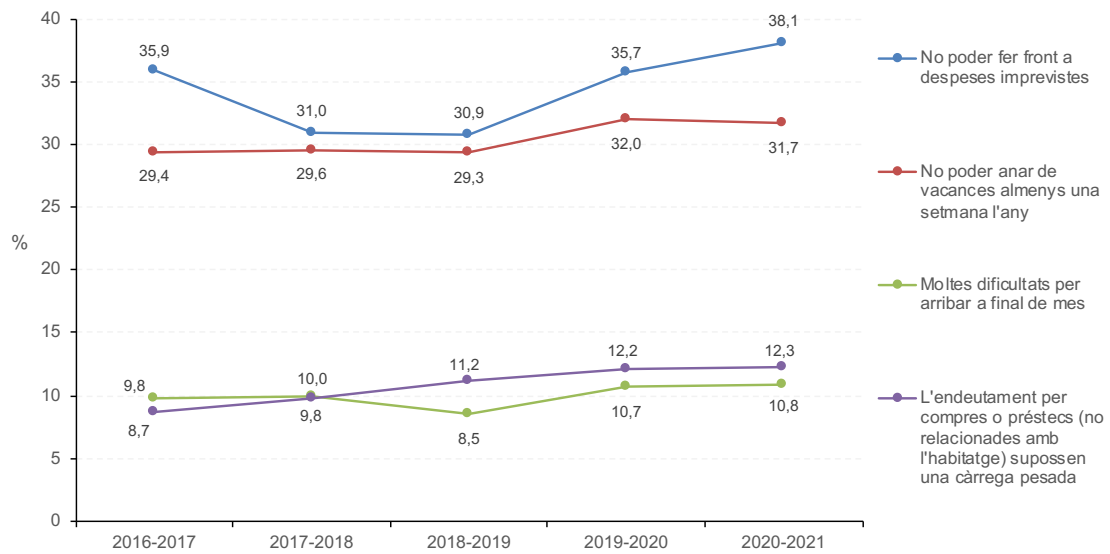
Font: IERMB i Idescat, Estadístiques metropolitanes sobre condicions de vida, 2020-2021.

*Es tracta d'infants que viuen en llars amb carència material i severa.

Pel que fa a l'estrès econòmic, més d'un terç de la població metropolitana no pot fer front a despeses imprevistes ni es pot permetre marxar de vacances almenys una setmana a l'any (38,1% i 31,7% respectivament). Ambdós ítems segueixen una tendència creixent d'ençà l'any 2018-2019. La percepció de l'endeutament derivat de compres ajornades com una càrrega feixuga també ha anat augmentant progressivament al llarg dels darrers anys. L'any 2020-2021, el 12,3% de la població metropolitana declara sentir aquest pes i el 10,8% afirma arribar a final amb moltes dificultats.

⁴ 7 dels 13 ítems de privació inclosos en el nou indicador es recullen al nivell de la llar i s'apliquen per igual a tots els membres de la llar. Els 6 ítems restants es recullen a nivell individual només per a les persones de 16 anys o més. En el cas dels infants s'aplica una metodologia estandarditzada a nivell europeu per considerar que viuen en un context de privació a partir de la informació facilitada pels adults de la llar.

Figura 9. Estrès econòmic a la llar (% total població). Àrea metropolitana de Barcelona, 2016-2017 — 2020-2021

Font: IERMB i Idescat, Estadístiques metropolitanes sobre condicions de vida, 2016-2017 — 2019-2020.

Risc d'exclusió social

En el marc de la Estratègia Europea 2030, també s'han introduït canvis metodològics en el càlcul de la taxa de risc de pobresa o exclusió social (AROPE) que afecten particularment a dos de les seves tres dimensions⁵. La taxa AROPE mesura la població que es troba almenys en una de les següents situacions: risc de pobresa, privació material i social severa o baixa intensitat laboral a la llar⁶. Segons aquest indicador, l'any 2020-2021, el 28,9% de la població metropolitana es troba en risc de pobresa o exclusió. A la primera corona metropolitana, gairebé un terç de la població es troba en aquesta situació (32,4%).

Taula 10. Taxa de risc de pobresa o exclusió social (AROPE) (% total població). Àrea metropolitana de Barcelona, 2020-2021

	Barcelona	Resta àrea metropolitana de Barcelona	Àrea metropolitana de Barcelona
Taxa AROPE	25,3	32,4	28,9

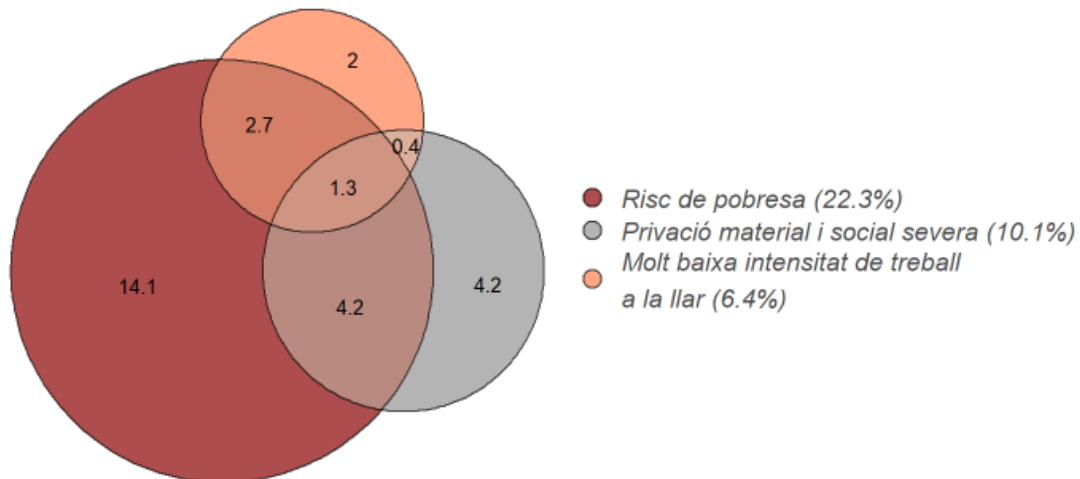
Font: IERMB i Idescat, Estadístiques metropolitanes sobre condicions de vida, 2020-2021.

⁵ A partir del 2021 la taxa AROPE pateix un canvi metodològic que afecta al component de la privació material i social severa i al de molt baixa intensitat en el treball.

⁶ Inclou persones de 0 a 64 anys que viuen en llars on els adults de 18 a 64 anys han treballat menys del 20% del seu potencial de treball durant el període de referència dels ingressos.

Les situacions més greus de pobresa, és a dir, aquelles on es produeix la simultaneïtat entre almenys dos de les problemàtiques assenyalades, afecten al 8,6% de la població metropolitana.

Gràfic 11. Interseccions entre les subpoblacions afectades pels components de la taxa de risc de pobresa o exclusió social (AROPE) (% total població). Àrea metropolitana de Barcelona, 2020-2021

Font: IERMB i Idescat, Estadístiques metropolitanes sobre condicions de vida, 2020-2021.

L'impacte social dels costos de l'habitatge

Els costos associats a l'habitatge que assumeixen les llars (interessos hipotecaris⁷ o rebuts de lloguer, de subministraments, d'assegurances, etc.) segueixen una tendència creixent. En els darrers cinc anys, la despesa mensual mitjana en habitatge de les llars metropolitanes acumula un augment del 11,1% (de 448 € en 2016-2017 a 497 € en 2020-2021).

Des d'una òptica territorial, la despesa de l'habitatge pel conjunt de la població és més elevada al municipi de Barcelona que a la resta de l'àrea metropolitana de Barcelona (525 € i 470 €, respectivament). No obstant, és la primera corona metropolitana la que registra un increment més significatiu dels costos de l'habitatge el darrer any, tant pels llogaters com pels propietaris amb i sense hipoteca. Així, l'augment també està associat al preu dels subministraments i altres despeses fixes associades al manteniment de l'habitatge. En el cas dels llogaters de la primera corona metropolitana, els costos

⁷ Els indicadors estàndards a la Unió Europea relatius a la despesa d'habitatge només consideren la part d'interessos de l'hipoteca, mentre que la part d'amortització es considera inversió i, per tant, no computa com a despesa.

associats a l'habitatge s'han incrementat en un 21,6% des del 2016-2017 fins al 2020-2021, passant dels 703 €/mensuals als 839 €/mensuals.

Tabla 12. Despesa mensual mitjana en habitatge segons règim de tinença (€ mensuals/llar). Àrea metropolitana de Barcelona, 2016-2017 — 2020-2021

		2016-2017	2017-2018	2018-2019	2019-2020	2020-2021
Barcelona	En propietat totalment pagada	252	249	242	244	269
	En propietat amb pagaments ajornats	435	450	432	410	408
	En lloguer o relloguer	870	892	854	913	917
	Total	510	540	521	517	525
Resta àrea metropolitana de Barcelona	En propietat totalment pagada	228	228	224	229	253
	En propietat amb pagaments ajornats	399	387	408	391	404
	En lloguer o relloguer	703	741	772	799	839
	Total	387	403	431	447	470
Àrea metropolitana de Barcelona	En propietat totalment pagada	240	238	233	236	261
	En propietat amb pagaments ajornats	413	412	418	399	406
	En lloguer o relloguer	807	833	819	860	881
	Total	448	471	476	482	497

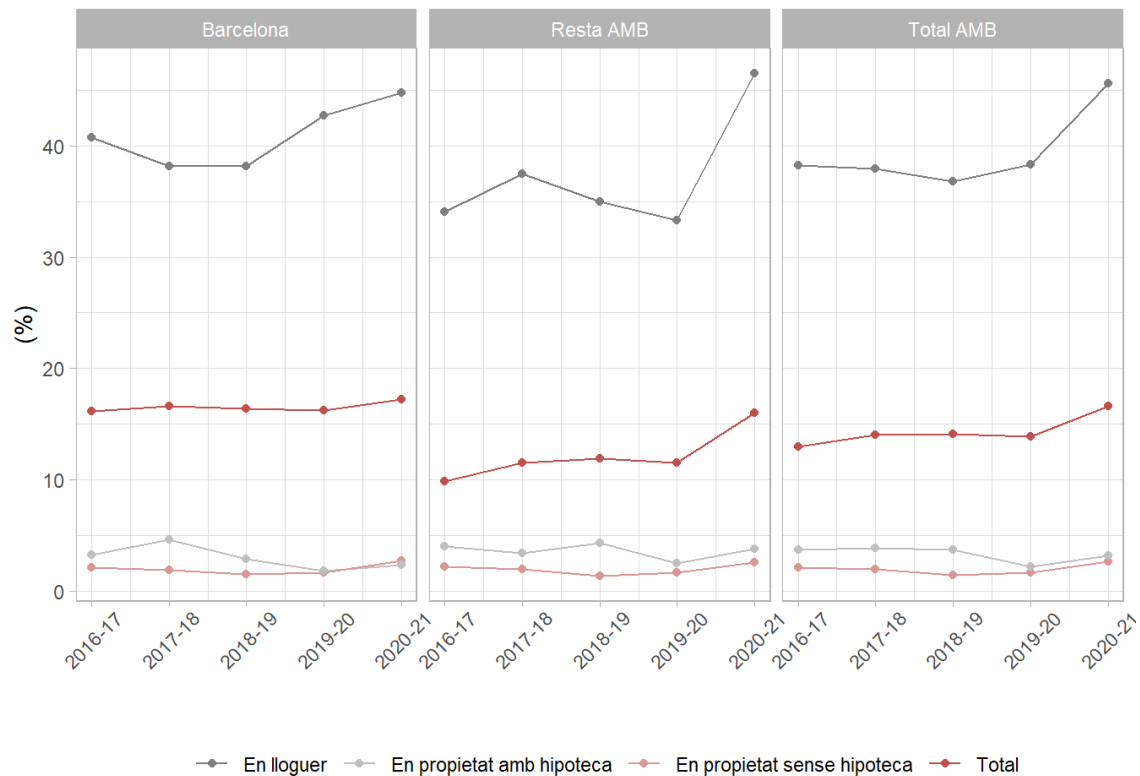
Font: IERMB i Idescat, Estadístiques metropolitanes sobre condicions de vida, 2016-2017 — 2020-2021.

L'any 2020-2021, el 16,6% de la població metropolitana destina més del 40% dels ingressos de la llar a despeses de l'habitatge⁸. Aquest percentatge ha augmentat en un any gairebé 3 punts percentuals en el conjunt de la metròpoli. La taxa de sobrecàrrega de despeses d'habitatge és històricament més elevada a la ciutat central (17,2%), tot i que la incidència a la primera corona metropolitana s'ha ampliat intensament en el darrer any (16,0%), anivellant-se als dos àmbits.

És entre els llogaters que es dona amb més freqüència aquesta sobrecàrrega de despeses de l'habitatge, una situació que s'ha agreujat significativament en el context de la pandèmia. L'any 2020-2021, el 45,6% de la població metropolitana que viu en habitatges de lloguer destina més del 40% dels seus ingressos a cobrir aquestes despeses, 7 punts més que l'any anterior (38,3% en 2019-2020). Particularment, a la primera corona metropolitana, l'increment d'aquesta situació entre els llogaters ha estat notable en el darrer any (del 33,3% en 2019-2020 al 46,5% en 2020-2021), mostrant de nou la contundència de l'impacte socioeconòmic de la pandèmia en aquest àmbit territorial. Al municipi de Barcelona, en canvi, l'increment ha estat més moderat perquè ja partia d'un nivell molt més elevat. Ha passat del 42,7% en 2019-2020 al 44,8% en 2020-2021.

⁸ Es tracta de l'indicador de taxa de sobrecàrrega de despeses de l'habitatge estandarditzat a nivell europeu.

Gràfic 13. Taxa de sobrecàrrega de despeses de l'habitatge segons règim de tinença (% total població). Àrea metropolitana de Barcelona, 2016-2017 — 2020-2021

		2016-2017	2017-2018	2018-2019	2019-2020	2020-2021
Barcelona	En propietat totalment pagada	2,1	1,9	1,5	1,6	2,8
	En propietat amb pagaments ajornats	3,3	4,6	2,9	1,8	2,3
	En lloguer o relloguer	40,8	38,2	38,2	42,7	44,8
	Total	16,2	16,6	16,4	16,2	17,2
Resta àrea metropolitana de Barcelona	En propietat totalment pagada	2,2	2,0	1,4	1,6	2,6
	En propietat amb pagaments ajornats	4,0	3,4	4,3	2,5	3,8
	En lloguer o relloguer	34,1	37,5	35,0	33,3	46,5
	Total	9,9	11,6	11,9	11,5	16,0
Àrea metropolitana de Barcelona	En propietat totalment pagada	2,2	1,9	1,4	1,6	2,7
	En propietat amb pagaments ajornats	3,7	3,9	3,7	2,2	3,2
	En lloguer o relloguer	38,2	37,9	36,8	38,3	45,6
	Total	13,0	14,1	14,1	13,9	16,6

Font: IERMB i Idescat, Estadístiques metropolitanes sobre condicions de vida, 2016-2017 — 2020-2021.

Nota metodològica

Les *Estadístiques metropolitanes sobre condicions de vida* (EMCV) és una operació d'estadística experimental que s'emmarca en l'actuació estadística "Estimació territorial de l'Enquesta de condicions de vida", reconeguda en el Pla Estadístic de Catalunya 2017-2020. Aquesta nova font de dades pren el relleu de la que fins ara havia estat la referent en l'àmbit metropolità en matèria de condicions de vida, l'*Enquesta de condicions de vida i hàbits de població* (ECVHP)⁹, també coneguda com l'*Enquesta Metropolitana*.

Les EMCV es construeixen a partir de les dades que ofereix l'*Enquesta de Condicions de Vida* (ECV), una operació de periodicitat anual realitzada per l'INE des de 2004 i ampliada a Catalunya per l'Idescat i l'IERMB des de 2016¹⁰. El mètode d'elaboració de les EMCV ha estat dissenyat i desenvolupat conjuntament per l'IERMB i l'Idescat. Aquest mètode es basa en la suma de mostres (*data pooling*) de dues edicions consecutives de l'ECV, aplicant els procediments pertinents per construir una mostra estrictament transversal i (re)calibrada per les diferents corones metropolitanes que conformen l'àmbit metropolità.

Més informació: <https://iermb.uab.cat/ca/enquestes/cohesio-social-i-urbana>

Conceptes bàsics

Llar privada

Persona o conjunt de persones que ocupen un habitatge familiar principal en què comparteixen despeses i participen conjuntament en el seu manteniment.

Ingressos nets de la llar

Ingressos nets que els membres de la llar han percebut durant l'any anterior al de l'entrevista. (Per tant, en l'enquesta del 2016 es pregunta pels ingressos percebuts el 2015.). La renda familiar disponible es calcula a partir dels següents components:

- (+) Renda bruta monetària o quasi monetària de l'assalariat
- (+) Renda bruta no monetària de l'assalariat
- (+) Cotitzacions socials a càrrec de l'ocupador

⁹ De l'ECVHP s'han realitzat fins a 6 edicions amb una periodicitat quinquennal entre 1985 i 2011.

¹⁰ Amb el suport del Departament de Treball, Afers Socials i Famílies de la Generalitat de Catalunya, l'Àrea Metropolitana de Barcelona i l'Ajuntament de Barcelona.

- (+) Beneficis o pèrdues monetàries brutes de treballadors per compte propi (inclosos drets de propietat intel·lectual)
- (+) Valor dels béns produïts per a autoconsum
- (+) Prestacions per atur
- (+) Prestacions per vellesa
- (+) Prestacions per supervivència
- (+) Prestacions per malaltia
- (+) Prestacions per invalidesa
- (+) Ajuts per a estudis
- (+) Ajuts per a família/fills
- (+) Ajuts per exclusió social no classificada en altres apartats
- (+) Ajuts per a habitatges
- (+) Lloguer imputat
- (+) Renda procedent del lloguer d'una propietat o terreny
- (+) Interessos, dividendes i guanys d'inversions de capital en empreses no constituïdes en societats
- (+) Transferències periòdiques monetàries percebudes d'altres llars
- (+) Renda percebuda per als menors de 16 anys
- (-) Interessos pagats de préstecs hipotecaris
- (-) Cotitzacions socials a càrrec de l'ocupador
- (-) Impost sobre la renda i cotitzacions socials (inclou devolucions/ingressos complementaris per ajustos en impostos sobre la renda, impost sobre la renda retinguda en origen i cotitzacions socials, si s'escau)
- (-) Impost sobre el patrimoni
- (-) Transferències periòdiques monetàries pagades entre llars

Renda mitjana per persona

La renda mitjana per persona s'obté dividint els ingressos nets de la llar entre el nombre de membres d'aquesta llar.

Renda mitjana per unitat de consum de la llar i de les persones

Els ingressos per unitat de consum de la llar s'obtenen dividint els ingressos totals de la llar entre el nombre d'unitats de consum (membres de la llar) que componen la llar. Cada membre té un pes específic. Per determinar el nombre d'unitats de consum equivalents de les llars s'utilitza l'escala de l'OCDE modificada, que assigna un pes d'1 al primer adult, un pes de 0,5 a la resta d'adults i un pes de 0,3 als menors de 14 anys. Una vegada s'ha calculat l'ingrés per unitat de consum de la llar s'adjudica aquest a cada membre de la llar.

Mediana d'ingressos

És el valor que, un cop ordenats tots els individus segons els ingressos (de menys a més), en deixa una meitat per sota d'aquest valor i l'altra per sobre.